

Al vittig jaor onderweg.

Bij de titel van dit verhaol moet ik onwillekeurig denken an het volk Israël in de woestijn.

Van mien olders kreeg ik een degelijke, hervörmde opvoeding en daor heurde zundagschoele, karke, catechesaotie en een christelijke legere schoele bij.

Maor dit verhaol giet niet over het volk Israël dat vittig jaor deur de woestijn trök, het giet over oonze vriendenclub van Hoogersmilde, het dörp van oonze kiendertied en jeugd.

Gerard en ik kregen begun mei 1980 verkering en de hemelvaortsdag in die maond besleuten wij met oonze toenmalige vriendengroep een daggie uut te gaon.

We waren allemaole lid van de IKJ (Inter Kerkelijke Jeugdclub) en met een aantal van heur gaf ik ook nog samen leiding an de zundagschoele.

We begunnen die hemelvaortsdag met een karkdienst en een kop koffie bij mien va en moe achterthuis en daorna teugen wij op fietse hen Appelscha. In de bossen hebt wij picknickt en in Appelscha gungen wij hen de kermis. We kochten onderweg nog patat en ijs en dat was (achterof bezien) de eerste vriendendag.

Vanaf 1980 hebt wij alle jaoren op hemelvaortsdag 'vriendendag' vierd en wij zagen mekaar op de verjaardagen.

Op den duur waren wij met 4 stellen.

D'r weur trouwd, d'r weuren kiender geboren en de groep weur aal groter.

Nou en dan huurden we met mekaar een paar plekken af op een camping en dan was het geen vriendendag maor vriendenweekend.

De leste jaoren huurt wij rond hemelvaort blokhutten of huussies en vermaakt ons een dag of vier met zien achten: de kiender hebt inmiddels allemaole het olderlijke nöst verlaoten.

Dizze groep vuult voor oons as familie. Wij kent mekaar van haver tot gört; wij geniet van mekaars gezelschap en umdat wij allemaole uut Hoogersmilde komt huu'j maor een naam of een gebeurtenis te nuumen en iederiene begrep wa'j bedoelt. Wij deelt lief en leed. Soms voert wij indringende gesprekken en lastige discussies en soms doet wij een aomnd 'Ik hou van Holland' of 'Hints' en rolt van de baanke van 't lachen.

Inmiddels woont gieniene van oons meer in Hoogersmilde; wij bint over Drenthe uutzwarmt en ziet mekaar ien keer in de maond.

Dan moe w'altied weer uitgebreid bijpraoten.

'Hoestmetdekinder, hoestmetdeolders, he'jtalheur, watja'nlekkeresalade, watisd'rtochmetRutte?'

Met een deuze gesorteerd gebak en lekkere happies.

Met steken under water, dom gezeur en een vleugie voetbal.

Met 'n gezellig glas en een toast op de jaorige.

In 2020 waren wij 40 jaor met mekaar bevriend; een mijlpaol um bij stille te staon.

Bij iedere evaluatie van een hemelvaortsweekend zee ien van de mannen: "Volgende keer in Marokko!"

Dan lachten wij allemaole hartelijk.

Goed idee.

Doet wij niet.

Maor wij deuden het wel!

Veur febrewaori 2020 boekten wij een 'all inclusive reize' hen Marrakech/Marokko en vierden met oonze club een fantastische vakantie.

Achterof bekeken een wonder dat het deur kun gaon, het haar niet veul scheelt of wij hadden niet trugge kunt deur de coronabeparkings.

Vittig jaor al met 'n achten onderweg; soms kan ik het mij gewoon niet veurstellen.

We koestert dizze banden, net as die met oons gezin en oonze familie.

Met die groepen bint wij onderweg op oonze levensweg; de vriendengroep löp al dik vittig jaor met.

Een arm um de scholder, een handdruk, een knipoog, een schaterlach, een gesprek: reisgenoten.

We wit maar al te goed hoe kwetsbaar wij bint en as wij wat kunt vieren, dan doet wij dat.

En dat huuft heus niet altied in Marokko.

De verhalen van het volk Israël dat vittig jaor deur de woestijn trök vun ik vroeger altied niet um deur te kommen: al dat gezeur van dat volk tegen Mozes.

En die verhaolen waren ok zo langdraoderig!

In die zin giet de vergelieking met oonze club niet op: oonze vittig jaor bint umvleugen en saai was 't nooit.

Hoogut een beetie dom gezeur.....

Ada Waninge-Vrieswijk

Mei 2021